

PODMOWIĆ SIĘ (2) *vb pf*

Pierwsze o jasne, drugie pochylone.

con [2 sg m byś sie podmówił.] ◇ 3 sg m by sie podmówiel (1). ◇ *impers con* by sie podmówiło (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. podmowić.

Pomylić się, zrobić błąd mówiąc a. pisząc (2) : Michalie yako thy trzymałz o Credzye a przełz kogoby zložone bylo. Nacz on odpowyedzyl. A Czo yełth Credo, kyepłtwo apołtota ye flozill y gdy nyerałz Alye trzy krocż powtarzayacz thwyerdzyell yakoby Credo śkladaczą Apołtata myalo. theda thenthø Iezyk onego trzy razy (yełliby łzye nyepodmowyel) pythł Lyecz on odpowyedz dayacz rzekl. A thøli łzye nyepodmawyam. *LibMal* 1554/187v; [Iako w wielu mowieniu/ trudno łie włtrzedz/ abyś łie niepodmowił/ á nie rzekl tego/ czego nietrzebá *Erazm*Język R5v (*Linde s.v. podmowić*)].

podmowić się w czym (1): Których [omyłek] niepodobna aby łie człowiek włtrzedz mógł: Albo też iełliby łie w czym podmówiło/ Czytelnik bączny nie zá wmyślné rozumieć będzie. *SarnStat* 1305.

Synonim: omylić się.

Formacje współrdzenne cf MOWIĆ.

MŚ, SBu